

පිය ගුණ මතක සූචි

1. පියාණන් ඔබ රුව මට මැවී පෙනෙනවා
ගුරු දිවියේ රස-මුසු තැන් ඔබ පවසනවා
කවට වදන් පුරසරම් හඩ පැතිරෙනවා
ඡේවන තක්සලාවකට අප ගෙන යනවා
2. කිරුල් දැරු රජකු වගේ හිමිදිරි පින්නේ
නිල්වන් කෙත් යාය බලා ඔබ පිය මැන්නේ
ගත වෙහෙසට බා බිඳු මුතු ඇට වැශිරෙන්නේ
සරු අස්වනු නෙළන දට ඔබ හිනැහෙන්නේ
3. දු-දැරුවන් හට නිසි තැන ඔවදන් දුන්නේ
යහ ගුණ දම් මනුසන් කම් විදු තැණ දුන්නේ
සුහද සිතින් ගම්මානෙට සෙත සලසන්නේ
සැම සතහට ර්‍රේදකු වී සිහසුනේ උන්නේ
4. ගැඹිත ගැටළ සැනෙකින් ඔබ විසඳුන්නේ
වේවැල රජවී මේසය මත වැඩ ඉන්නේ
සෙනෙහේ සිතින් දග කළවුන් යහ මග යන්නේ
දු-දැරුවන් තැහුවා සිප් කිරී පොව්මින්නේ
5. සති අන්තයේ ගැමියන් හා සුහද සිතින්නේ
කවට වදන් රස මසවුල බෙද දෙමින්නේ
ගැල් හිය පවු මග මහ මගකට පෙරලන්නේ
අද වාහන තුරගුන් තැත ඒ බව දන්නේ
6. ගම් පන්සලේ වැඩ සිටි බෝ වට පවුරක් තනවා වැලි මලුව සදන්නේ
වදි බණ කියමින් කිසිවෙකු නැත රවටන්නේ
මුතිවත රකිමන් දිවිමග දුක දුරලන්නේ

7. මළ පිරු බැස යන යාමේ සතුට බෙදාන්නේ
කඩ මන්ඩිය පිල උඩ දම් අදින්නේ
විනෝදයෙන් සැහැල්ලවෙන් දිවි ගෙවම්න්නේ
අපහට දුන් ඔවදාන් දිවියටම වටින්නේ
8. විවේකයෙන් හාන්සි වී සැහසිලි සුවයෙන්
මිනිනිරි කුරුලට අරගෙන සෙනෙහස පාමින්
මිබ ගැයු සුමිනිරි නැලවිලි ශී පද රාවෙන්
මන් මත් වී දෙනුවන් මග බොඳව තියාදෙන්
9. ප්‍රං්ඡි දුමේ යාන්තමට තෙල් රික
මගේ සපත්තුවේ බකල් එකත් ගාපන්
සුබ නැකිනි දුර ගමනක් යනාබව දමාපන්
ඉස්සරහට දුවල ඇවිත් මූනා පොවාපන්
10. බාලවියේ සිය දරුවන් කුරුලට
ඉගෙනුම දායාදය බව පසක් කරන මෙන
ඳහනි රුවන් ඔවදන් දි දරු සිත් සහසන
තම සතු යස ඉසුරු බෙද දුන්නා සතුවින
රෝ දුක් පිඩා කිසිවක් නැත හදුනන්නේ
තේජවන්ත රජකු වගේ ඔබ වැඩ ඉන්නේ
දෙනෙනත් පියා සිටිනාවිට ඔබ දැස් වන්නේ
දිවාරයේ මග දිවිමග සුවද කරන්නේ
11. නිවන් පුරට ගියත් පියේ! අප හැර දලා
නුවන් යොමා සිටිනෙම් මම ඔබ රුව බලලා
දිගන්තයම සුවද කරන් ඉදිට එවිලා
බලන් යන්ත එන්න පියේ පිනෙන් පෙතිලා
12. පද රවනය :- කලුණානි සෙනරත් යාපා
2005 ජූනි 8